

DEMÉNY PÉTER

Jób új könyve

1

A rosszat ne vennők el Istentől?

Én hívő vagyok, Uram, de Jóbhoz mégis kevés.

A tényeket felsorolhatom, de nem a tények ölik meg az embert.

Depresszió, rák – a legtöbben könnyedén végigcsinálják.

De mi lesz a fiaimmal?

Aki hét sorban háromszor használja a „de” szót, az már sokat vívódott önmagával.

Látod, még elemezgetek.

De eljön az idő, amikor már csak cselekedni fogok.

Nem átkozlak meg, de meghalok.

A fiaimat magammal viszem.

Ilonkát te viszed magaddal, ezt már bejelentetted, most már ne merd tagadni!!!

Akkor leszek kész, amikor már nem kiabálok.

Addig még vitatkozunk kicsit.

Ha legalább válaszolnál, talán az megmenthetné a gyermekeimet.

De semmit nem akarok rád fogni.

Még rád fogni sem!!!

Felkiáltójelek egy élő holttest fölött.

Már csak ennyi maradt.

2

Tamás, Dávid – szép bibliai neveket

adtunk a fiainknak, Uram: akkor még

hittünk mindabban, amit elvettél.

Én nem hittem úgy, mint Jób,

bár nem is tagadtalak meg,

csak a harmadik kakasszóra, de

akkor magamat is.

Most már nem számolok, csak

vegetálok, amíg még hagyom.

Már nincs fölöttem senki, csak az ég,

csillagtalanul.

3

Még Romániában is járnak a vonatok.

Bennem már csak a fiaim szeme sípol,

amikor megértették.

Most már nincs élet, nincs szerelem, félelem,

csak a halál és te.

Te örök vagy, de én véget vetek ennek.

Sín, síp, sír.

Én már nem sírok.